

„Szeretek csapatban dolgozni”

Interjú dr. Csonka Ildikó rendőr orvos ezredessel, rendőrségi főtanácsossal, a Magyar Honvédség Egészségügyi Központ Speciális Rendeltetésű Centrumának vezetőjével

“I like working in a team”

Interview with Dr Ildikó Csonka MD-Colonel, Chief Police Counsellor, Head of the Special Care Department of the Hungarian Armed Forces Medical Centre

Dr. Csonka Ildikó már kilencévesen tudta, hogy a gyógyítás lesz a hivatása. A Semmelweis Orvostudományi Egyetemen végzett, két szakvizsgát téve. 32 éve orvos, és ez

idő alatt nagyon változatos szakmai karrierutat járt be. Pályájának alakulásáról, a vezetői kompetenciákról, a hivatás szépségéről, valamint az ünnepi készülődésről kérdeztük.

■ **Szakmai életútja nagyon változatosan alakult, rengeteg területre van rálátása. Hogyan segítik ezek a tapasztalatok munkáját?**

– Orvos szakmailag nézve szinte minden pillanat hasznosan telt. Kilencévesen döntöttem el, hogy orvos leszek, az iskolákat, az érettségit, mindent ennek a célnak rendeltem alá. Alapvetően több terület is érdekelt, a nőgyógyászat és a mentőzés is. A rendvédelemmel már közvetlenül a végzés után kapcsolatba kerültem, amikor rögtön kineveztek a balassagyarmati börtön vezető orvosává. Ott tanultam meg a szakmát igazán a gyakorlatban. Fialat orvosként, ráadásul nőként elég nagy kihívás volt. Ezután kerültem a Kormányórséghez, ahol rövidesen ismét vezető főorvos lettem. A delegációk programját és a protokoll feladatok egészségügyi biztosítását végeztem és irányítottam, például pápalátogatást is szerveztem. Aktívan részt vettem a védett személyek egészségügyi ellátásáról szóló rendelet megalkotásában, valamint az ehhez kapcsolódó tananyagot én írtam. Két szakvizsgát tettem, a háziorvosi mellett foglalkozás-orvostanból is levizsgáztam. 2000-ben nyolc évre hazamentem Bükkfürdőre háziorvosnak, ahol szintén a mély víz következett, hiszen mindenről egyedül kellett döntenem. Nagyon sokat éjszakáztam. Ebbe is belejöttem, sikerült egymásra hangolódjunk az emberekkel. Később visszahívtak a Köztársasági Őrezredhez a soros EU-s egészségügyi

ellátás megszervezésére. 2011-ben az ORFK vezető főorvosa lettem, amely ismét egy óriási kihívás volt, hiszen ez már az egész országra kiterjedő rendőrorvosi feladat volt. Most a VIP Centrumban az orvosok, asszisztensek és ápolók munkáját irányítom. Pontosan három éve, 2014 októbere óta töltöm be ezt a pozíciót. Nagyon jó kapcsolat alakult ki, kölcsönösen segítőkészek vagyunk egymással. Egyben összekötő, képviselési és közvetítő funkciót is ellátok. A Belügyminisztérium és a rendvédelmi szervek részéről egyaránt fordulhatnak hozzám segítségért. Feladatom továbbá a miniszter úr, az országos rendőrfőkapitány úr, valamint az illetékes sajtó felé történő rendvédelmi vonatkozású információk közvetítése is.

■ **Ön szerint mik a jó vezető ismérvei?**

– Nagyon szeretek csapatban dolgozni. Úgy hozta a sors, hogy harmincéves korom óta vagyok vezető. Ez idő alatt a belügyi és a rendészeti orvoslás szinte minden stációján végig mentem. Szeretek olyan emberekkel körülvenni magam, akik elhivatottak a munkájuk iránt, velük minden sikerülhet. Abszolút pozitív beállítottságú ember vagyok, még a legbonyolultabb helyzetekben sem adom fel, hiszen onnan szép nyerni. Nagyon fontosnak tartom a visszacsatolást a kollégáktól és a páciensektől is. Gyakran utána érdeklődöm a betegeimnek, hogyan érzik magukat. A folyamatos konzultáció nagyon lényeges, hiszen amikor felhív a páciensem, már nem a nulláról kell kezdenünk a beszélgetést, mert folyamatosan nyomon követem az eseményeket, és tájékozodom az előzményekről. Így jobban tudok neki segíteni. Sokan ezen meglepődnek, nekem ez a természetes. A kollégáimnak is mindig megköszönöm a munkájukat, megdicsérem őket. A dicséret nem kerül semmibe, mégis rendkívül motiváló. Egyébként csak azt követelem meg a munkatársaimtól, amit én is meg tudok csinálni. Ha valami teljesen új dologgal találkozom, akkor azt megtanulom, és bemutatom. Számomra lényeges különbség van a főnök és a vezető között. A vezető ugyanis nemcsak irányít, de elismer és példát is mutat. Amit meg lehet tervezni előre, arra felkészülök, így a kol-

Dr Ildikó Csonka knew that she would choose medicine as her career as early as the age of nine. She graduated from the University of Medicine and passed two professional exams. She has been a doctor for 32 years and in this time she has had a rather varied professional career. She told the magazine about her career, the leader skills, the beauty of the profession and the preparations for the holidays.

■ **Your professional career has been varied and You have an overall view of many fields. How can these experiences help with Your work?**

– In terms of medical profession every moment has been spent in a useful way. I was nine when I decided to become a doctor. I submitted the school, the final exams and everything to this goal. I was interested in many fields in the first place. For example in gynaecology and ambulance service as well. I got related to law enforcement right after my graduation, when I was appointed the principal medical officer of the prison in Balassagyarmat. That is where I learned the profession in practice. Being a young doctor and moreover being a woman it meant a great challenge. Later I got to the Republic Guard Regiment, where soon I became head physician again. I managed the programmes of the delegations and the healthcare security of the protocol events. For instance I organised the Pope's visit, too. I took an active part in creating the healthcare decree for protected people and I also wrote the syllabus for that. I passed two professional exams as a GP and in occupational medicine. In 2000 I went home to Bükkfürdő for 8 years to be a GP. It was jumping at the deep end, because I had to make decisions about everything on my own. I worked a lot at nights. I got used to it, and I managed to find my way with the people. Later I was called back to the Republic Guard Regiment to organise the forthcoming EU healthcare. In 2011 I became the head physician of the NPDG, which was again a huge challenge, because it was a police medical task

légák is elő tudnak készülni. Amit rögtön el lehet végezni, azt nem halogatom. Emellett a higgadságot tartom még fontos vezetői tulajdonságnak, és ezt a környezetemben is tudják, ameddig én nyugodt vagyok, senkinek sem szabad aggódnia, mindent megoldunk.

■ **Bizonyára nagyon elfoglalt, a sok-sok teendő mellett azonban mégis fontosnak tartja az emberi kapcsolatokat és a belső harmóniát. Hogyan lehetséges ennyi mindenre figyelni?**

– Hála a mai technikának, a kórházon kívül is gyógyítok telefonon, e-mailen, SMS-ben, Messengeren, minden felületen, ahol megkeresnek. Persze ez nem helyettesíti a személyes beszélgetést, itt inkább arra gondolok, amikor valaki megkap egy leletet, aggódik, mert nem tudja szakmailag értelmezni, segíték ebben is. Nem könnyű zsonglorködni az idővel, de ügyelek rá, hogy mindenkit visszahívjak. Kocsiban hazafelé tartva, még egyszer végig szoktam pörgetni a híváslistámat. Nagyon megtisztel, hogy privát esetekben a kollégák is gyakran kérik ki a véleményemet. Ami nekem csak egy jó tanács, egy telefon, másnak lehet egy sorsfordító momentum.

■ **Mivel töltökezik fel a szabadidejében? Hiszen aki ennyit ad, kapnia is kell valahonnan az energiát.**

– Ez így van. Érzem az emberek szeretetét, megbecsülését, ami energiával tölt fel. Egészségesen élek, rendszeresen sportolok. Úszom, jógázom, síelek, vitorlázok. Az esti jógát sosem hagyom ki, amely fizikálisan és mentálisan is egyensúlyba hoz. A családom, mint fontos háttér nagyon sok örömet okoz, büszkeséggel tölt el.

■ **Hogyan készül az ünnepekre?**

– Számomra az ünnepre készülődés, ráhangolódás talán még nagyobb jelentőségű, mint maga a szenteste és a karácsony napjai. Az adventi időszak kezdetén feldíszítem az otthonunkat, illatgyertyákat gyűjtök, karácsonyi zene szól háttérzeneként, még a kocsimban is. Kívánságlistát csak a gyerekek készítenek, a felnőtteknek mindig meglepetés az ajándék. Megjegyzem, utóbbi a bonyolultabb, hiszen már jóval előtte indul a „felderítő munka”, a titkos vágyak kifürkészésére. Nagy, összetartó családjunk van, akiknek szintén fontos, hogy az ünnepekből, néha csak pár órát is, de együtt töltsünk. Az adventi időszak, a karácsony ünnepe, annak meghitt hangulata számomra a mögöttünk hagyott esztendő ajándéka...

Végh Nóra Judit

involving the whole country. Today I manage the work of doctors, assistants and nurses in the VIP Centre. I have had this position exactly for three years, as I started in October 2014. We have a very good relationship with my colleagues, we mutually help each other. In addition I also do liaison and representational tasks. Colleagues from both the Ministry of the Interior and the Law Enforcement Agencies turn to me for help. My other task is to forward information regarding the law enforcement to the Minister, the National Police Chief and the relevant press.

■ **What do You think makes a good leader?**

– I love working in teams. I happen to have been a leader since my age of 30. During this time I have had nearly all the phases of medical attendance in the home affairs and law enforcement. I like to be surrounded by people who are devoted to their jobs, because together we can achieve everything. I am an absolutely positive person. I never give up, even in the most difficult situations, because that is where it is great to become a winner from. I find feedback from colleagues and patients very important. I often ask my patients how they feel. Continuous consultation is essential, for when a patient calls me, we don't have to start the conversation from the very beginning, because I keep following the events and I keep being informed about the history of the case. This way I can help people better. Many would be surprised about it, but it is only natural to me. I always thank my colleagues for their work and praise them. Good words do not hurt, but they can be very motivating. In only ask from them what I myself could do as well. When I meet something brand new I learn it and show them. I think there is a big difference between a boss and a leader. A leader would not only manage, but also sets an example. Whatever can be planned ahead, I prepare for it, so my colleagues can be prepared to. Whatever can be done at once I never postpone it. Besides, I find my calmness a very important characteristic for a leader. And people around me know, that as long as I am calm, they should not worry either, for we will manage everything.

■ **You must be very busy. Yet, in addition to Your duties You find the human relations and the inner harmony important. How can You take care of so many things?**

– Thanks to modern technology I can cure outside the hospital on the phone and via e-mails, text messages, messenger and on every

site I am approached. Of course, these cannot replace personal talks. I rather mean, if somebody receives the medical records and worries about them, because they cannot understand it professionally I help them with it. It is not easy to manage time, but I call everybody back. On my way home in the car I check my list of calls again. I am really honoured when my colleagues often ask for my opinion even in case of private issues. What is only a piece of good advice or a phone call to me for other people could be a crucial issue.

■ **How do You recharge Your batteries in Your free time? For somebody, who gives so much should get the energy from some source.**

– That is true. I feel people's love and appreciation, which fill me with energy. I lead a healthy lifestyle and do sports regularly. I go swimming, do yoga, and go skiing or sailing. I never skip the evening yoga practice, which always brings me into balance both physically and mentally. My family, as an important background, brings me a lot of joy and does me proud.

■ **How are You preparing for the Holidays?**

– To me preparing for the holidays and getting into the mood is even more important than Christmas Eve and Christmas Days. At the beginning of Advent I decorate the home, light scented candles, put on some Christmas music which I listen to in my car, too. Wish lists are only made for children, as for the adults the presents are always a surprise. I have to tell, it is more difficult as a long time before Christmas the “discovery project” begins to find out the secret wishes. We have a big family that keeps together, and it is important to spend – even if just a few hours – together during the Holidays. The Advent and Christmas time and the intimate atmosphere is always a gift of the year left behind...

